

Чл. 144. Вѣщитѣ людѣ, които се викатъ при оглѣдтъ и освидѣтелствуванieto, трѣбва да иматъ всичкитѣ качества на достовѣрни свидѣтели.

Чл. 145. За неявяване при слѣдствието, безъ уважителни причини, вѣщитѣ людѣ можтъ да бѣдѣтъ наказани отъ сѣдебния слѣдователъ съ глоба до 50 лева. Ако и вторично не се явѣтъ безъ законни причини, тѣ можтъ да бѣдѣтъ доведени по установеній редъ.

Чл. 146. Ако вѣщото лице, което за неявяване на слѣдствието е било наказано съ глоба, прѣдстави въ двѣнедѣленъ срокъ, откакъ му се е обявило наказанието, удостоверение, че не е могло да се яви по уважителни причини, сѣдебниятъ слѣдователъ го освобождава отъ глобата.

Чл. 147. Сѣдебния слѣдователъ извършва предварителенъ вѣнкашенъ оглѣдъ на прѣдмѣтитѣ, които подлѣжѣтъ на освидѣтелствуване чрѣзъ вѣщи людѣ и съставя протоколъ за видимитѣ признаци на прѣстѣплението, ако такива се окажѣтъ, а така сѣщо и за всичкитѣ измѣнения, станѣли въ положението на оглѣданитѣ прѣдмѣти.

Чл. 148. Когато нѣма особенни прѣпятствия, освидѣтелствуванieto чрѣзъ вѣщи людѣ се извършва въ присѣдствието на слѣдователя и на поемнитѣ.

Чл. 149. Сѣдебний слѣдователъ е длѣженъ да прѣдлага на вѣщитѣ людѣ устно или писмено въпроси по прѣдмѣтитѣ, които подлѣжѣтъ на тѣхно разрѣшение.

Чл. 150. Вѣщитѣ людѣ, когато вършѣтъ освидѣтелствуване, не трѣбва да прѣнебрѣгватъ и такива признаци, върху които слѣдователтъ не е обърналъ внимание, нѣ отъ изслѣдванието на които може да се открие истината.